

Süüriast lapsendamine pole hea idee, selgitab Sotsiaalministeeriumi laste hoolekandepoliitika juht **Signe Riisalo**.

Eesti on olnud seni lapsi loovutav riik. Mulu lapsendati Rootsi viis last. Eesti lastekodudes on endiselt umbes 400 last, keda saab lapsendada. Eeskätt on riigi prioriteet tagada lapsele pere siseriiklikult.

See on ka põhjus, miks Eesti ei ole pidanud eetiliseks riiklikult toetada lapsendamist teistest riikidest Eestisse.

Lapse lapsendatavuse üle saab otsustada tema elukohamaa. Kui sealne olukord on kriitiline, erakorraline ning ei võimalda saada selget ülevaadet ning dokumentatsiooni lapse lapsendatavuse kohta, siis ei ole lapsendamine lubatav. See-ga saab võimalike pagulaste lapsendamine toimuda vaid juhul, kui nende päritolumaal on selleks kinnituse andnud või nad on Eestisse vastu võetud. Samuti peavad Eesti ametivõimud olema saanud ametliku kinnituse lapse vanemate surma või hooldusõiguse täieliku äravõtmise kohta või nõuetele vastava lapsendamise nõusoleku. Ainult siis saab kaaluda lapse lapsendamist. Nii ÜRO lapse õiguste komitee kui Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverents, aga ka mitmed teised rahvusvahelised suured võrgustikud hoiatavad lapsendamiste algatamise eest kriisiolukordades.

Eestisse lapsendamine on tehniliselt võimalik. Kui avalduse esitab perekond, kes soovib lapsendada teisest riigist, on avalduse menetlemise protsess meie seadustes kirjas. Eestis ei ole aga ühtegi akrediteeritud asutust, kes oleks soovinud rahvusvahelist lapsendamist korraldada ja sõlminud vastava kokkuleppe. Rahvusvahelist lapsendamist teisest riigist ei korraldata sotsiaalministeeriumile teadaolevalt üheski riigis riigiasutuse poolt kesktaandil, vaid ikka vabaühenduste poolt, kel-eks on enamasti lapsendajatest koosnevad organisatsioonid või lastekaitsega tegelevad organisatsioonid.